

Glósz Lajos

(1970 - 1994)

Ózdon született 1934. február 1-jén. Elemi iskolaitanulmányait Ózdon és Budapesten végezte. Édesapja 1945 őszén a Krím félszigeten hadifogolytáborban halt meg, édesanyja egyedül nevelte. Általános- és középiskolai tanulmányait Miskolcon folytatta. Érettségi vizsgát az idén 435 éves Földes Ferenc Gimnáziumban tett 1953-ban, ahol az Önképzőkör diákelnöke volt.

Az érettségi után a Szegedi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának történelem szakára nyert felvételt, így 1953. szeptemberétől ott kezdte meg egyetemi tanulmányait. Heti óraszámja történelemből azonos volt a kétszakosok óraszámával, számos speciális kollégiumot hallgatott, illetve vizsgázott belőlük.

Aktív résztvevője a Tudományos Diákkörnek, majd felvételt nyert és alapító tagja lett az 1956-ban Szegeden megalakult Eötvös-szakkollégiumnak.

Államvizsgáját 1957-ben jeles eredménnyel tette le, és kapott történelem szakos középiskolai tanári oklevelet. Szegeden szeretett volna maradni, de szubjektív okok végül Paksra kerülését eredményezték.

Tanári pályáját 1957. augusztus 15-én a paksi I. számú Általános Iskolában kezdte. Ötödikes fiúosztálynak volt az osztályfőnöke, és a történelem mellett magyart is tanított. A pályakezdés pozitív élményei, a tanulók szeretete és a paksiak gyors befogadása eredményezte, hogy 1959-ben nem távozott el Paksról.

1958-ban felvételt nyert az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Természettudományi Karának levelező tagozatára földrajz szakra. Közben 1959. augusztus 1-jei hatállyal a paksi Vak Bottyán Gimnáziumhoz helyezték át. 1962-ben szerezte meg földrajz szakos középiskolai tanári oklevelét.

A gimnáziumi tevékenységére a következők jellemzőek: osztályfőnök, történelmet, földrajzot és művészettörténetet tanít, a '60-as évek elején a tanulók turisztikai tevékenységének szervezője, az iskola filmfelelőse, a történelem-földrajz szertár őre, a történelem és a földrajz szakkörök vezetője, és a levelező tagozaton is tanítja szaktárgyait, illetve osztályfőnök.

1968. szeptember 1-től igazgatóhelyettesként tevékenykedik, tovább tanítva szaktárgyait, vezetve szakköreit és őrizve szertárát.

1970. január 1-től a gimnázium igazgatójának nevezték ki, mely munkát ténylegesen 1994. július 31-ig végezte. Az utolsó munkanapja „de jure” 1995. január 6-án volt a munkavégzés alól való felmentés következtében.

Pályafutása során számos továbbképzésben vett részt ezek közül vezetői munkája szempontjából talán az ELTE 1 éves vezetőképző jeles eredményű elvégzése volt a legfontosabb.

Önképzése mindig folyamatos, tájékozottsága sokoldalú és naprakész volt. Érettségi elnöki megbízást 22 alkalommal vállalt és látott el (1967 - 1988).

Tanárként, igazgatóként egyaránt többször részesült elismerésben, kitüntetésben.

Igen jelentős számára az az értékelés, amit az 1983. évi komplex összegző jegyzőkönyvben írtak tanári és vezetői munkájáról.

Pakshoz és a gimnáziumhoz pályafutása során hűséges volt, több ajánlat ellenére mindig a maradás mellett döntött, hiszen még családján keresztül is az iskolához kötődött. Részben ezek magyarázhatják azt a törekvését, hogy megőrizze a gimnázium hagyományait, a „csak paksit” a megye vagy azon túl levő iskolákhoz viszonyítva.

Természetesen érezte és tudta a változtatás szükségességét, de ezt csak igen átgondoltan, nem a mindenáron való változás látványossága alapján, hanem az országos változások és helyi igények figyelembevételével, fokozatos reformok útján képzelte megvalósíthatónak.

Részlet a gimnázium 50 éves évfordulójára készült jubileumi évkönyvből